

katów nie mogą być kompensowane wynikami obrachunków przeprowadzonych w magazynach spirytusu lub w działach produkcyjnych, z wyjątkiem wypadku magazynowania (przechowywania) półfabrykatów w pomieszczeniach działów produkcyjnych wódek.

Rozdział 3

Opodatkowanie nadmiernych ubytków piwa.

§ 22. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki piwa, powstałe w czasie produkcji, poczynając od ustalenia ilości brzezki gorącej, oraz podczas magazynowania, a także w czasie przewozu przed uiszczeniem należnego podatku obrotowego.

§ 23. 1. Przy ustalaniu zapasów piwa w toku produkcji półprodukty znajdujące się w poszczególnych fazach produkcji przelicza się na piwo gotowe, z uwzględnieniem dopuszczalnych ubytków ustalonych dla tych faz produkcji.

2. Nadwyżki piwa stwierdzone przy ustalaniu zapasów w toku produkcji nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków piwa gotowego, stwierdzonych w magazynie lub w transportach. Nadwyżki i nie wykorzystane dozwolone ubytki magazynowe oraz przewozowe piwa nie mogą służyć na pokrycie nadmiernych ubytków piwa w produkcji. Przepisy § 17 ust. 1 i 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio.

3. Obrachunek zapasów piwa w celach podatkowych przeprowadza się odrębnie dla każdego browaru również w przedsiębiorstwach wielozakładowych. Wyniki obrachunków dokonywanych w poszczególnych browarach nie mogą być wzajemnie kompensowane.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do rozlewni własnych przemysłu piwowarskiego, otrzymujących nieodpłatnie piwo z browaru, z którym stanowią jeden zakład.

§ 24. Podstawą obliczenia podatku od nadmiernego ubytku piwa jest wartość tego piwa obliczona według cen zbytu piwa w butelkach, a w browarze produkującym wyłącznie piwo w beczkach — według ceny zbytu piwa w beczkach.

Rozdział 4

Opodatkowanie nadmiernych ubytków napojów winnych,

§ 25. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki napojów winnych, powstałe w wytwórniach oraz w czasie

magazynowania, jak również w czasie przewozu przed uiszczeniem należnego podatku obrotowego od napoju winnego zawartego w przesyłce.

§ 26. Nadmierne ubytki napojów winnych określonego rodzaju (wina owocowe, gronowe, miody pitne, napoje winopodobne) nie mogą być kompensowane nadwyżkami lub nie wykorzystanymi ubytkami dozwolonymi napojów winnych innego rodzaju ani też nadwyżkami lub nie wykorzystanymi ubytkami dozwolonymi tego samego rodzaju stwierdzonymi przy następnych kontrolach obrachunkowych. Przepisy § 17 ust. 1 i 2 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki napojów winnych zarówno w gotowych wyrobach, jak i w półproduktach, poczynając od sporządzenia nastawu fermentacyjnego.

2. Podstawą obliczenia podatku od nadmiernych ubytków napojów winnych są ceny zbytu tych napojów w butelkach.

3. Przy opodatkowaniu nadmiernych ubytków napojów winnych wartość półproduktów podlegających opodatkowaniu przyjmuje się za równą najniższej cenie zbytu tego samego rodzaju gotowego wyrobu wytwarzanego w danej wytwórni wina.

§ 28. Przepisy § 25—27 stosuje się również do jednostek gospodarczych importujących wina.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 29. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie podatku obrotowego od nadmiernych ubytków produktów (Monitor Polski z 1969 r. Nr 1, poz. 3 i z 1972 r. Nr 4, poz. 20).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Minister Finansów; w z. W. Bień

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 sierpnia 1982 r.

w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych.

Na podstawie art. 142 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 19, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące stawki wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych za sporządzenie zaświadczonego tłumaczenia:

- 1) za stronicę tłumaczenia na język polski:
 - a) z języka angielskiego, francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego — 150 zł,
 - b) z innego języka europejskiego i z języka łacińskiego — 180 zł,
 - c) z języka pozaeuropejskiego posługującego się alfabetem łacińskim — 210 zł,

- d) z języka pozaeuropejskiego posługującego się alfabetem niełacińskim lub ideogramami — 240 zł,
- 2) za stronicę tłumaczenia z języka polskiego:
- a) na język angielski, francuski, niemiecki i rosyjski — 210 zł,
 - b) na inny język europejski i na język łaciński — 270 zł,
 - c) na język pozaeuropejski posługujący się alfabetem łacińskim — 330 zł,
 - d) na język pozaeuropejski posługujący się alfabetem niełacińskim lub ideogramami — 390 zł.

§ 2. Za tłumaczenia tekstów:

- 1) sporządzonych pismem ręcznym lub przez wypełnienie pismem ręcznym drukowanych formularzy, z wyjątkiem tekstów sporządzonych pismem technicznym,
- 2) trudnych do odczytania ze względu na stopień zniszczenia lub uszkodzenia tekstu albo złą jakość kopii sporządzonej sposobem technicznym

— stawki przewidziane w § 1 podwyższa się o 25%.

§ 3. Za sprawdzenie i zaświadczenie dostarczonego tłumaczenia oraz za sporządzenie i zaświadczenie odpisu pisma w języku obcym wynagrodzenie wynosi 50% stawki przewidzianej za tłumaczenie.

§ 4. Za sprawdzenie i zaświadczenie zgodności dostarczonego odpisu pisma w języku obcym wynagrodzenie wynosi 30% stawki przewidzianej za tłumaczenie.

§ 5. 1. W razie sporządzenia i zaświadczenia dodatkowych egzemplarzy tłumaczenia lub odpisu pisma w języku obcym, wymagających ponownego ich przepisania, wynagrodzenie wynosi 50% stawki przewidzianej za tłumaczenie.

2. Za sporządzenie i zaświadczenie kopii maszynopisu tłumaczenia lub odpisu pisma w języku obcym, sporządzonego przez tłumacza, wynagrodzenie za każdą kopię wynosi 20% stawki przewidzianej za tłumaczenie.

§ 6. 1. Wynagrodzenie za tłumaczenie ustne za każdą rozpoczętą godzinę obecności tłumacza wynosi odpowiednio za każdą godzinę stawkę jak za stronicę tłumaczenia określoną w § 1.

2. W razie tłumaczenia ustnego zarówno na język polski, jak i z tego języka stosuje się tylko jedną stawkę określoną w § 1 pkt 2.

3. Wynagrodzenie za stratę czasu wezwanego tłumacza, jeżeli z jego usług nie skorzystano, ustala się w wysokości 50% stawki, o której mowa w ust. 1.

4. Godziny obecności oblicza się od godziny, na którą tłumacz został wezwany, do godziny zwłnienia go od udziału w czynności.

§ 7. 1. Przy obliczaniu wynagrodzenia za stronicę uważa się 25 wierszy, a za wiersz — 45 znaków maszynopisu (rękopisu). Stronicę rozpoczętą liczy się za całą.

2. W razie tłumaczenia sporządzonego w innym układzie maszynopisu niż 25 wierszy po 45 znaków na stronicę, za stronicę tłumaczenia przyjmuje się 1125 znaków.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1975 r. w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych (Dz. U. Nr 43, poz. 221).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 28 lipca 1982 r.

w sprawie podwyższenia emerytur dla niektórych pracowników zatrudnionych w stoczniach morskich.

Na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom wykonującym prace w stoczniach morskich bezpośrednio przy budowie i remoncie statków morskich na stanowiskach pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia podwyższa się należne emerytury o 15% kwoty emerytury, jeżeli pracownik był zatrudniony na stanowiskach pracy objętych wykazem przez okres co najmniej 15 lat.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 3 czerwca 1975 r. w sprawie podwyższenia emerytur dla niektórych pracowników zatrudnionych w stoczniach morskich (Dz. U. Nr 21, poz. 114).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: A. Rajkiewicz